

економіки : збірник наукових праць ВПЦ «Київський університет». 2010. Випуск 23. С. 257–265.

3. Фінансова безпека держави у системі економічної безпеки. URL: https://pidru4niki.com/15931106/finansi/finansova_bezpeka_derzhavi

4. Шлемко В. Т., Зінько І. Ф. Економічна безпека України: сутність і напрямки забезпечення. Київ : НІСД. 1997. 144 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-333-0-15>

PROSPECTIVE DIRECTIONS OF FOREIGN ECONOMIC ACTIVITIES OF UKRAINE

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

Penkov Mykhailo Serhiiovich

*Postgraduate Student
Classic Private University
Zaporizhzhia, Ukraine*

Пеньков Михайло Сергійович

*аспірант,
Класичний приватний університет,
м. Запоріжжя, Україна*

Основними видами зовнішньоекономічної діяльності є зовнішня торгівля фінансово-кредитні операції, підприємницька діяльність, науково-технічна кооперація з іноземними підприємцями, надання ним різноманітних послуг. Ці напрями діяльності регулюються, з одного боку, державою в особі його органів, а з іншої – недержавними органами управління економікою (біржами, торговельними палатами, союзами тощо) й самими суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності на підставі укладених між ними координаційних угод.

Як зазначає С. Домбровська, основні цілі зовнішньоекономічної політики держави – економічні заходи оперативного регулювання (валютно-фінансового, кредитного та іншого) в межах законів України: створення сприятливих економічних та організаційно-правових умов для суб'єктів економіки у здійсненні зовнішньоекономічної діяльності; реалізація

конкурентних переваг країни; забезпечення збалансованості економіки та рівноваги внутрішнього ринку країни; стимулювання прогресивних структурних змін в економіці; створення найсприятливіших умов для залучення національної економіки в систему світового розподілу праці; наближення до ринкових структур розвинених зарубіжних країн» [2, с. 116].

Як зауважують В. Журило, М. Сагайдак, М. Теплюк та ін., для покращення та стабілізації зовнішньо-економічної діяльності наразі, безперечно, вкрай важливим є реалізація низки заходів, серед яких:

1) розробка спеціальної програми державної підтримки експорту та стримування зростання імпорту з метою врівноваження сальдо зовнішньої торгівлі;

2) забезпечення конкурентного середовища для вітчизняних виробників;

3) підвищення контролю за якістю надходження сировини, зокрема напівфабрикатів для важливих галузей економіки;

4) встановлення відповідних квот, та/або урегулювання обсягу імпорту;

5) урегулювання ринку споживачів кредитів;

6) створення системи страхування та гарантування експорту;

7) двостороннє співробітництво шляхом визначення перспективних ринків для розширення ринків збуту продукції та в пролонгованій перспективі збільшення експорту;

8) проведення зваженої цінової політики в сфері експорту електроенергії;

9) заохочення до участі вітчизняних виробників у зарубіжних виставках;

10) посилення захисту інтересів наших товаровиробників на зовнішніх ринках [3].

Перспективними напрямками зовнішньоекономічної політики держави на світових ринках високотехнологічних товарів і послуг згідно зі спеціалізацією в глобальній науково-технологічній сфері можуть бути:

– зміцнення позицій держави на світовому ринку у вирішенні глобальних питань;

- впровадження інноваційної моделі розвитку вітчизняної економіки, інноваційно орієнтована модернізація національного господарства;
- підтримка інноваційного бізнесу та розширення попиту на інновації в економіці, розвиток інноваційної інфраструктури;
- виокремлення стратегічних напрямків зовнішньоекономічної діяльності;
- сприяння експорту і досягненню глобальної конкурентоспроможності обробних галузей та сфери послуг;
- приведення інститутів формування та реалізації державної зовнішньоекономічної політики згідно з потребами учасників зовнішньоекономічної діяльності з урахуванням світової практики;
- інтеграція держави у глобальну транспортну систему через реалізацію транзитного потенціалу;
- подальша робота з формування інтегрованого європейського економічного простору;
- розвиток інноваційних галузей, орієнтованих на експорт і реалізацію стратегічних ініціатив і проектів за межами держави;
- активне залучення інститутів, механізмів та інструментів міжнародного економічного співробітництва до створення необхідних і достатніх умов для досягнення стратегічних цілей України у зовнішньоекономічній діяльності;
- розробка інструментарію державного впливу на процеси зовнішньоекономічної діяльності країни в умовах кризових ситуацій;
- створення інститутів участі підприємницького співтовариства у виробленні та реалізації зовнішньоекономічної політики за допомогою одержання інформації про потреби, пов'язані з проведенням міжнародних угод;
- використання прогресивного зарубіжного досвіду для створення конкурентоспроможної національної системи інститутів і механізмів розвитку зовнішньоекономічної діяльності;
- формування системи державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, що ефективно забезпечує національні інтереси та інтереси українського бізнесу в процесі

міжнародного економічного співробітництва з урахуванням мінливих умов зовнішнього середовища;

- розробка механізмів для залучення прямих іноземних інвестицій та активізації зовнішньоекономічної інтеграції;

- прогнозування негативних проявів міжнародних економічних відносин у контексті зовнішньоекономічної діяльності;

- розробка відповідних технологій забезпечення й супровід економічної безпеки зовнішньоекономічної діяльності.

Одним із важливих напрямів розвитку експортного потенціалу України повинно стати поглиблення торговельних відносин з країнами ЄС, у яких визначальним завданням є створення зони вільної торгівлі та, як результат, нарощування обсягів реалізації готових виробів і високотехнологічної продукції [1].

Використовуючи та оптимально поєднуючи важелі економічного регулювання, зовнішньо-економічна діяльність має забезпечувати: захист економічних інтересів України, законних інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та захист внутрішнього ринку, що спирається на загальноприйняті міжнародні норми та правила; створення рівних можливостей для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності розвивати всі види підприємницької діяльності незалежно від форм власності та всі напрями використання доходів ці здійснення інвестицій; заохочення конкуренції та ліквідацію монополізму в сфері зовнішньоекономічної діяльності; покращення доступу українських товарів на зовнішні ринки.

Література:

1. Державна підтримка українського експорту. URL: http://www.ukrexport.gov.ua/ukt/zakon_v_sferi_zed/4593.html

2. Домбровська С. М. Напрями державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні. *Вісник НУЦЗУ. Серія : Державне управління*. 2017. Вип. 1(6). С. 114–119.

3. Sahaidak, M., Tepluk, M., Zhurylo, V., Rudenko, N., & Samko, O. (2021). Integrative Viewpoint for Implementing Sustainable Management Agricultural Business Excellence. *TEM Journal*. Volume 10, Issue 1. P. 303–309.